Ч. 257. Середа 27 (14) падолиста 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостваx на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодинокe число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодинокe число 6 с.

Вісти політичні.

Парляментарні справи. — Ґрізне міжнародне положенє. — Війна на Балканї.

В суботу по полудни відбула ся під проводом ґр. Штірґка рада міністрів, яка займала ся головно парляментарними справами, маючи на увазї проґраму праць парляменту на час до Різдва. На дневнім порядку нинішного засїданя палати послів стоїть на першім місци друге читанє законопроекту про заведенє клясової льотериї; новий закон має війти в житє в сїчни 1913.

Але властива парляментарна проґрама перед Різдвом обіймає буджетову провізорию і реформу реґуляміну; коли би стало часу, то може прийшло би ще також до остаточного полагодженя справи службової праґматики, яка 29 с. м. приходить в палатї панів до другого читаня, а відтак має вернути назад до палати послів.

Що до тої проґрами відбуде ся нині нарада конвенту сеніорів, яка має установити дневний порядок. Отже зараз по полагодженю предложеня про клясову льотерию розпочалось би перше читанє буджетової провізориї до комісиї полагоджено би в другім і третім читаню проект реґуляміну, а відтак послідувало би друге і трете читанє буджетової провізориї.

Про австро-сербский вплив і міжнародне положенє подають часописи такі вісти:

Берлиньский кореспондент N. Fr. Presse мав інтервю з дипльоматом докладно обзнакомленим з теперішним заграничним положенем. На єго думку все ще передчасні пересадні побоюваня, тому що всї великі держави, разом з офіцияльною Росиєю, хочуть удержати мир.

Австрийско-сербский конфлікт творить дальше як і передтим точку тяжкости ситуациї, а не ріжницї між Румунією і Болгариєю. Треба лише бажати, щобє Австро-Угорщина не дала ся застрашити та до кінця витревала на своїм становищи. Коли она то зробить, то без сумніву переведе єго без війни. Питанє лише, чи вистарчать чисто дипльоматичні способи, щоби примусити Сербію до уступок або чи Австро-Угорщина буде мусїти хопити ся сильнійших репресийних мір. Дипльоматичні можливости вичерпали ся в Білгородї наслідком кроків Австро-Угорщини як і наслідком згідних заяв прочих великих держав, а Пасич доси не подав ся. Що він хоче допровадити до війни з Австро-Угорщиною, годі припускати. Радше виглядає на те, що він строгими зарядженями Австро-Угорщини хоче себе примусити до уступок, щоби мати оправданє перед публичною думкою Сербії.

Конфлікт повинен довести до мирної розвязки. В кождім разї лише що-до внїшної форми. Бо справжнього вияснення австрийско-сербских противеньств не осягне ся, а полишить ся між Австриєю і Сербією ще більше внутрішне противеньство як по 1908 роцї, завдяки роз'яреному настроєви в Сербії, викликаному росийскою неофіцияльною аґітациєю, яка перешкодила мирне порозуміне з Австро-Угорщиною.

Інформатор кореспондента „N. fr. Presse“ вірить, що Росия не думає поважно про війну з Австро-Угорщиною, вже тому нї, що німецкі заяви солїдарности мусїли зробити великий вплив на Росию. Також в тім вглядї повинні події мати подібний перебіг як в роцї 1908.

Великої ваги є гостина архикнязя Фердинанда у німецкого цїсаря. Між обома безсумніву відбула ся отверта і основна виміна гадок, і при тім усталено границю, поза яку Австро-Угорщина не уступить.

Коли в берлиньских офіцияльних кругах зазначують добре порозуміне між Німеччиною і Росиєю, то се треба привитати з вдоволенем. Бо так буде Німеччина могти тим легкше вплинути на Росию в мировім змислї.

Що сказано про нові трудности. Невлучним передовсїм є уживаний при тій нагоді вислов „відшкодованя“. При такім повнім новім укладї річий, як се діє ся тепер на Балканї, не може розходити ся о хвилеві відшкодованя, а лише о те, щоби нечайний зріст балканьских

10)

Служниця без заплати.

(З німецкого — О. Гекера).

(Дальше).

На гостинци був великий порох, а коли попри них переїхав який з тих величезних самоїздів, що досить часто лучало ся, і лишив за собою так хусту хмару пороху, що сьвіта не було видко, то Мейбель споглядала гнївливо, сувала нервово рукою по новій сукни, котрої делїкатна краска зовсїм не була до пороху дібрана і з журливим прочутєм думала о тім знищеню, якого наробить той порох і яскраве сьвітло сонця на єї новім капелюсї.

Коли тепер скрутили в бічну улицю, де показали ся глубокі вибої, а в них місцями й каміне, від чого возом підкидало і гойдало на всї боки, то Мейбель аж мало не розплакала ся і веселість єї щезла до послїдка.

— Нині, що правда нам не повело—відозвав ся Стівн на своє оправданє — але коли я послїдний раз їхав з Майком, то з пороху майже й слїду не було. Правда, що в ночи перед тим падав дощ. — Але ось ми вже на місци, а онтой на жовто помальований дім з червоним дахом, то наше будуче — хотів сказати, там мешкає Майк Меккарті зі своєю родиною.

Підчас коли Стівн пустив коня ступою, показував батогом то в одну, то в другу сторону. Дім той мав вісїм комнат і могли в нїм легко мешкати дві родини. Зараз коло дому стояли шопи з вигрівальниями для курий, а коло них знов лїтні і зимові курники. Сї послїдні можна було огрівати, щоби курем і в студеній порі було тепло та щоби они могли нести ся.

— Все чистеньке і гарненьке, кури держать дуже чисто—що дня курники вичищують і змивають. Ну, така годівля виплачуєсь. Минулої недїлї я сам помагав шукати і ми знайшли шістьсот сорок і сїм яєць. А лїтом дістає Майк за кожду штуку по два центи, а по півтретя в зимі. То приносить красний гріш. Онтам мають ставити нові курники — а онтам видиш тоті ранні грядки, а за ними то щось, що виглядає мов розвалини? То лиш вхід до пивниці з печерицями. Давнїйше була то пивниця на молоко, але то не виплачувало ся, а може тоті людиска не розуміли ся на інтересї. Коротко сказавши, Майк купив тодї цїлий той інтерес за дурничку.

Мейбель здивована споглядала від часу до часу з боку на свого нареченого. Що то такого стало ся, що він тепер якийсь зовсїм инший, як був звичайно. Она не могла зрозуміти, чому він тепер якийсь такий неспокійний. Она яєць зовсїм не любила, а не то, щоби єї щось обходили тоті пожиточні зьвірятка, котрі їх зносять. Та й все то, що виділа перед собою, не могло остаточно також викликати у неї якогось зацїкавленя. Одностайні сїножати, між ними якісь поля з городовиною, а всї вкриті грубою верстовою пороху, відтак множество дротяної огорожі, між котрою бігало велике число курий. У воздусї чути було лиш безнастанне кудкудаканє, що для єї уха було так само неприятне, як колись то хуркотанє машини до шитя у великій сали фабричній.

Меккарті і єго молода веснянковата, з рудявим волосєм але задля свого сьвіжого здоровля і щирої сердечности дуже люба і таки красна жінка Бессі, повитали молоду пару дуже сердечно. Майбель в души була сама на себе зла, коли побачила на молодій жінцї фармера легоньку сукню, котрій нї сонце нї порох не могли нїчого зашкодити, підчас коли она в своїй дорогій сукни не конче добре виглядала а до того ще й спеха їй страшно докучала. Але то дало ся якось при помочи панї Бессі поправити, коли проміняла свій костюм на костюм панї Бессі, котра була майже такого самого росту що й она і коли всї відтак покріпили ся доброю кавою.

Але відтак розпочала ся мука на ново, бо Стівн наставав на то, щоби єму вільно було своїй нареченій показати фарму і єї улажденє, на що супруги з повним зрозумінєм лиш усьміхнули ся і глянувши одно по другім охотно на то пристали. Мейбель добачила добре, як они усьміхнули ся і одно на другого глипнули. Видко, що тоті люди після єї погляду були

держав не ушкодив ніякої сусідної держави або не загрозив єї безпеченьству. В тім напрямі треба також шукати румуньских домагань. При тім певно не розходить ся о здобуте кусня Болгариї. І до такої добичі також чи можна би дораджувати Румунії, бо она тим сотворила би собі лише болгарску іредепту. І Румунія нічого иншого не домагає ся, як потрібного для єї безпеченьства управильненя границь, до якого належало би також здобуте Сілістриї. Але тим не порушає ся житевого питаня, отже й поважнійші побоюваня не на місци. Впрочім переговори ще не зачали ся. Во Данев, котрий має їхати до Будапешту, є поко-що в Чатальджи. Ціле румуньске питанє видвигнув насамперед Берхтолд підчас перебуваня Данева в Будапешті.

Не треба, здає ся, зазначувати при тій нагоді, що відносини між Віднем і Будапештом і дальше щирі. Поголоски про напружене можна що найбільше віднести до того, що мала частина шовіністичної румуньскої праси накидає ся на правительство власне за ті щирі відносини до Австро-Угорщини. Але то в нічім не змінить факту, що Румунія як доси буде поводити ся згідно з політикою тридержавного союза.

Про положенє Австро-Угорщини і Росиї „Neue fr. Presse" пише:

„Великі збросня в Росиї є передовсім знаком напруженого настрою, який тут викликали побіди балканьских держав над Туреччиною. Ті сьвітлі успіхи витворили у всеславяньских кругах надзвичайне довірє в свої сили, яке кожде супротивленє, котре ставить ся домаганям Сербії, уважає нарушенєм права. Всеславяньска аґітация сильна і впливова і она має тим більший вплив на відродатні круги, що розвиток сильної войскової могучости рівночасно відповідає потребам зазначеним російским поглядам.

Як далеко уступлять рішаючі круги напорови струї, не дасть ся передсказати. Доси можна лише сконстатувати, що Росия в Сербії ділає успокоюючо, а також инші факти позволяють догадувати ся, що положенє на разі не є занепокоююче. Франция не шукає війни, ще менше схильна до війни Анґлія, а з другої сторони звістно, що тридержавний союз кріпко держить ся разом. Та все таки, тому що настрої входять в гру, ледви чи можна виставити правдоподібний рахунок у відношеню до будуччини".

Новинки.

Львів, 26 падолиста 1912.

— Хрестини сина будучого наслідника престола. З Відня доносять: На замку в Вартгольц відбули ся вчера в присутности многих членів цїсарского дому хрестини сина Найд. Архікн. Кароля Франц Йосифа. Хрестив кард. др. Наґль а хрестними родичами були: Є. В. Цїсар репрезентований Архікн Франц Фердинандом і кн. Мария Антония Парма. Син Архікняжя одержав на хресті імя Франц Йосиф, Отто, Роберт, Мария, Антін, Кароль, Макс, Генрик, Сикст, Ксавер, Фелікс, Рене, Людвик, Каєтан, Пій, Іґнатий.

— Є Е. п. Намістник др. Михайл Бобржиньский виїхав онногди вечером до Відня.

— До VIII кл. ранґи зачислив п. Міністер торговлі ad personam: урядників державних: управителя почтового Гевр. Гілліха в Жовкві і контрольорів почтових: Зиґм. Роґоша в Дрогобичи, Конст. Фіника в Перемишли, Фр Фечку і Хуну Давида в Перемишли і Теоф. Юркевича в Чернівцях.

— Вшанованє памяти М. Лисенка в Харкові. Радний Харківської ради громадської Микола Михновский звернув ся до голови ради зі слідуючим предложенєм в справі вшанованя памяти М. Лисенка:

Заслуги покійника для нашого народу — казав Михновский — суть справді неоцінені. Хоч більшість его великих творів в наслідок особливих обставин майже незнана широкій публиці, однак особи, що мали щастє чути его твори, висловлюють ся про них з одушевленєм а знаменитий композитор П. Чайковский вважає его оперу „Тарас Бульба" прегарною. Проте імя Лисенка, як спасителя неоціненого національного скарбу — українських народних пісень та дум, — звістне кождій письменній людині. Ґіґантский і прекрасний труд, виконаний М. Лисенком з високим мистецтвом і безмежною любовю, придбав ему загальну прихильність і глибоку пошану. Небіщик вчив ся у другій харківскій ґімназиї і слухав лекциї харківскім університеті. В Харкові почав М. Лисенко вчити ся й музики. Таким чином Харків може пишати ся тим, що перші початки симпатий і настроїв великого композитора заложені в его душу атмосферию Харкова, котрий називав ся тоді українськими Атенами. Годило би ся і Харкову вшанувати свою велику людину та увіковічнити єї память. Післати телеґраму спочутя семі небіжчика. Заснувати стипендию імени М. Лисенка при харківскій музичній школі. Для стипендиї уже є до 900 карб. зібраних на концерті, що був уладжений скілька років тому за домогою самого небіщика. Тепер тільки треба було би сю суму доповнити. Заснувати стипендию імени небіщика при харківскій художній школі. Рекомендацию і вибір кандидатів на обі сї стипендиї доручити раді харківского літературно-художно-етноґрафічного тов-а імени Г. Квітки-Основяненка. Повісити портрет небіщика в харківскім міскім драматичнім театрі. Призначити 3000 карб. на збудоване в Харкові памятника-бюста покійного композитора". — Заяву д. Михновского обміркувати муть найблизші вбори міскої думи.

— Огонь. В понеділок дня 18 с. м. вибух в Павлосеві коло Ярослава в господарстві Д. Подольця огонь і знищив помешканє, шопу, стайню і стодолу. Кромі будинків згоріли всї господарскі знаряди, як рівнож домові річи, живий інвентар і 200 кор. Огонь був підложений; підозріне паде на одного росийского робітника, який працював у Подольця. Невдоволений з одержаної заплати, кілька разів відгрожував ся Подольцеви. Шкода виносить 10.000 К і не була обезпечена. — Дня 18 с. м. около 1 год. по півночи вибух огонь в броварі Ілиї Ляма в Бачині, старосамбірского повіта, причім згорів цілий бровар, будинки мешкальні, 2 ледівнї і склад бочок та фляшок. Загальна шкода виносить 160.000 кор. Спалені будинки були обезпечені на 96.117 кор. Огонь вибух мабуть внаслідок підпаленя. — В мешканю Яцка Міська, робітника магазинового, замешкалого при ул. Кор. Ядвиги ч. 8 вибух огонь, котрий сторожа пожарна загасила. — В Градо, купелевій місцевости на австрийскім Побережу, згорів 4-поверховий готель Гранд а шкода ви-

---

як діти, коли так гордили ся тим, що мали показати.

Отже ходили від одної дротяної загороди до другої. Всюди треба було подивляти по найбільшій части білі курки; розходило ся о сам молодник. Старші як три роки вже не тримали, та й когутів трохи старших мало було, по найбільшій части або ще таки в самім розцьвіті житя вандрували до великого міста на печеню або в рік пізнійше, коли з них поробили каплунів і добре утучили.

Пані Бессі не могла досить понарозповідати ся. О всім і вся уміла щось сказати а все говорила розумно і видко було, що мала богато досьвіду; був навіть шпиталь для курий і різниця. Мейбелю напало якесь зїванє, коли балаклива пані Бессі знов їй пояснювала, як они весь порізаний дріб на сухо скубуть, раз задля того, щоби ліпше виглядав а відтак ізза піря, котре можна продавати гуртівникам за добру ціну.

— У нас нічо не марнує ся; навіть гребені з когутів відставляємо до готелевих кухонь — говорила балаклива жінка фермера. Господь Бог очевидно благословить нашу роботу. Але що правда, треба й напрацювати ся, передовсім рано вставати а відтак добре намахатись руками. Коли обідємо зьвірята і нагодуємо, можемо знов на годинку положити ся спочити, коли діти дадуть — додала она то зі збиточливи усьміхом.

— Моя жінка добре каже, що Господь Бог благословить нашу роботу — потвердив Майк, котрий з розяснєним мов сонце лицем стояв перед своими гостями та й очевидно руки упхав в кишені від штанів, що серед таких обставин належить до зверхного виразу самосьвідомости справдешного янкі. — Коли вернемо до хати, то покажу вам се чорне на білім. Працюємо тут на сім ґрунті вже шестий рік, а коли ми зачали, то за десять літ нашого подружа не мали навіть двіста долярів зложених, а то було нам дуже прикро. Ох, то було песе жите! Але нині на нашім ґрунті не лиш нема ані сотика довгу, але ще й в банку маємо належитість, яка пише ся трема нулями а з одиниці перед ними зробила ся поволи від торічної осени двійка. Ну, то чолов'к бодай знає, на що жиє. Коли ласка Божа і на дальше нас не опустить, то доробимось чогось, коли наші діти підростуть. Тоді нехай они мучать ся — ми будемо на старість спочивати.

Він дуже здивований видивив ся на Мейбель, котра безпосередно по тім засьміяла ся на голос, бо не мав сьвідомости того, мов би щось сьмішного сказав.

— Та що то за жите — відозвала ся Мейбель і таки добре милосердним оком видивила ся на жінку фермера. — Жаль мені вас дуже. Мусите не лиш старати ся о чоловіка і діти, але ще й робити всілляку роботу крім того!

Обое супруги счудувані видивили ся на неї. Они очевидно сподівали ся иншого висліду з оглядяня їх фарми, котрою так гордили ся. Настала заклопотана мовчанка. Відтак відозвав ся Стівн, котрий зі що раз більшим розчарованєм дивив ся на свою наречену, що хоче їй ще щось показати в господарстві, але господар і господиня дому нехай не дають собі тим перешкаджати в своїй звичайній роботі.

Обое зрозуміли ту дружну раду. Пані Бессі сказала тоді, що для неї і так вже найвисша пора брати ся лагодити обід а фермер хотів ще подивити ся за дітьми, котрі бавили ся десь в саді.

Стівн уложив був собі вже наперед аж до найменшої дрібнички все, що хотів Мейбелі сказати. Але коли глянув на єї загніване лице і мусів прийти до переконаня, що то все, що їй обое фармери показували, лиш єї знудило замість заінтересувати, то все вийшло ему з памяти і він виїхав з головною справою відразу.

Они стояли перед довжезною дротяною огорожею і придивляли ся, як кури тріпочуть ся в піску. Стівн вхопив тоді скорим рухом за якусь низьку галузь явора, відложив галузочку в листєм і закосичив собі нею свій соломяний капелюх.

— Знаєш, Мейбель, я з Майком і его жінкою вже згодив ся — сказав він відтак коротко, не дивлячись при тім на свою наречену. — Я приступаю до них яко спільник а они будуть мені платити тижнево по пятнайцять долярів, зовсім так як би я був моторови. Фарма варта тепер три тисячі долярів і то між братями — ну, а пізнійше будемо зиском ділити ся і я зі своєї пайки заплачу ему пятнайцять соток, що зробить ся до трох літ. Відтак будемо мати однакові права. Мешкати можемо там в домі на горі. Там єсть досить місця. На поверсї можна навіть добудувати кухню, як би ти хотіла вести окремо господарство. Але я не гадаю, що того би потреба. Найліпше було би, як би ти в будучности міняла ся з панею Бессі, одного тижня ти би варила а другого она — я гадаю, що ви жінки будете жити в згоді з собою. Може ні?

(Дальше буде).

носить пів міліона корон. Підозрівають, що огонь був підложений.

— **Брак збіжа на Угорщині.** Угорскі торговельники збіжа користаючи з війни і задержаня довозу збіжа з Сербії, випродали все збіже по високій ціні за границю і так спричинили брак збіжа на Угорщині, внаслідок чого Угорщина вже сего року мусить спроваджувати много збіжа. В тій цїли вислали вже угорскі великі збіжеві підприємства своїх представників до Росиї, а головно до полудневозахідного краю, щоби они заключили там збіжеві умови. Розходить ся, щоби у відповіднім случаю закупити величезне число збіжа, що найменше кілька міліонів пудів. Угорскі імпортери, продавши своє збіже по доволі високій ціні, хотять вихіснувати відповідно низькі ціни збіжа в Росиї і кинути на угорский ринок російске збіже.

— **Заказ оголошуваня войскових заряджень.** Урядова угорска ґазета оголошує: Кор. угор. міністерство звертає увагу, що розпорядженє з дня 21. марта 1909 р. в справі заказу оголошуваня войскових заряджень в печати обовязує також нині. Деякі дневники оголошують деякі войскові зарядженя і крім неоправданого непокоєня населеня дають також орієнтацию що до розміщеня оружної сили. Угорске міністерство заборонює проте оголошувати вісти про стан, рухи і чинности оружної сили, про стан кріпостий і укріплених місць, як також про місця переховуваня, якости, скількости і перевозу средств поживи. Подаванє печатию тих вістий буде каране вязницею до 5 літ і грошевою карою до 8.000 корон.

— **Загріли ся на смерть.** В новім домі при ул. Крашевского ч. 21, сторож Йосиф Сьвідер, котрий мав доглядати того будинку, запросив собі робітника Костя Гарабуру і отворивши одну комнату витрихом, затягнув туди желізний кіш з розжарениим вуглем до осушуваня комнати а відтак оба поклали ся спати, позамикавши двері і вікна, щоби їм тепло було. Рано знайдено Сьвідра вже неживого а Гарабура давав ще лиш слабі ознаки житя. Завізвана поготівля ратунков відставила Гарабуру до шпиталю а тіло Сьвідра до інститута судової медицини.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ціна худоби і безрог у Львові.** (Комунікат Краєв. Союза для збуту худоби з торгу у Львові дня 25 жовтня 1912).

На торг пригнано:

Волів	12	штук
Бугаїв	11	„
Коров	189	„
Ялівника	117	„
Телят	224	„
Овець (кіз)	—	„
Безрог гал. — угор. —	134	„
Разом	697	штук

Плачено за метричний сотнар живої ваги т. є. за 100 клґр.

За опасові воли	від	102 кор.	до	112 кор.
„ худі воли	„	—	„	— „
„ бугаї	„	80	„	94 „
„ корови на заріз	„	54	„	80 „
„ ялівник	„	50	„	86 „
„ телята	„	90	„	124 „
„ безроги гал.	„	100	„	110 „
„ „ угор.	„	—	„	— „

— **Ціна худоби у Відни.** (Комунікат Краєв. Союза для збуту худоби з торгу дня 18 го падолиста с. р.)

На торг зігнано:

Худоби тучної 3072 штук, в тім 2854 волів.
825 бугаїв.
Худоби худої 1743 „ „ 991 коров.
145 буйвол.
Разом 4815 штук.

Плачено за 100 кґ. живої ваги в коронах:

за воли нім. „Пріма“	110—120	середні	98—108
		гірші	88—97
за угор. сиві „	104—110	середні	94—113
		гірші	84—93
за „ красі „	116—128	середні	102—114
		гірші	90—100
за галицкі		середні	104—112
за бугаї „Пріма“	100—106	середні і гірші	90—99
за корови „	100—110	„ „	80—96
за буйволи „	72—80	„ „	54—70
за габлї „	40—66 корон	за 100 клґр. живої ваги.	

Тенденция: Згін сего торгу був о 1576 штук більший від попереднього. В наслідок більшого згону бугаї „Пріма“ стратили в ціні 2 К, середні і гірші 4—5 К, гірші сорти корон і буйволів 6—8 К. Попит на тучну худобу слабший, внаслідок чого Hochprima стратили 2 К. Пріма 3—4 К, середні 5—6.

Телеґрами.

Відень 26 падолиста. Палата послів. На початку засіданя президент палати висказав желаня палати з причини народженя сина Архікн. Кароля Франц Йосифа і Архікняг. Зити. — Міністер скарбу предложив провізорию буджетову. — По відчитаню внесень і інтерпеляций пос. Урбар предложив реферат в справі заведеня клясової льотериї а відтак промавляв пос. Діяманд.

Петербург 26 падолиста. Міністерство справ заграничних оголошує, що донесеня „Berl. Neust. Nachricht.“ і „Frankf. Ztg.“ та й инші чутки о ворожих намірах Росиї супротив сусідних держав та о приготовлених войскових, котрі ніби то служать тим цілям, суть зовсім безосновні.

Київ 26 падолиста. Ґубернатор засудив трох участників недавної демонстрациї перед українським клюбом на 3 місяці вязниці.

Константинополь 25 падолиста. Год. 8 вечером. Посередники турецкі виїхали нині по полудни до Бакчікей в цїли переговорів з представниками балканьских держав. О вислідї переговорів ще не звістно нічого.

Год. 11 вечером. Зачувати, що переговори о застановлене военних кроків стрічають трудности, болгарскі посередники зажадали відданя Адріянополя, що Турки відкидають. Делеґати зберуть ся завтра знов на конференцию.

Константинополь 26 падолиста. Президент сенату Ферід-паша відбув нараду з великим везиром в справі Альбанії. — Арештованя молодотурків відбувають ся дальше.

Брукселя 26 падолиста. Ґрафиня Фляндриї, матір бельґійского короля, померла нині.

Надіслане.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·35, 3·40, 8·22, 8·35, 2·05 §), 2·45 3·45 *) 5·46 †), 6·05, 7·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §2·16, 2·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: 2·50, 6·10, 9·15, 9·37, 2·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58·), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ·) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, 2·29 *), 2·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова 2·22, 5·45, 7·25, 8·50, 10·05, 1·10*), 1·30 2·00§), 5·40, 7·25†), 8·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, 1·50§), 2·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: 12·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), 1·55, 5·52, 6·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слідуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочись: 7·01, 11·11, 1·36*), 2·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).